

РЕШЕНИЕ

№ 6361

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5731** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 2223 от 11.05.2023 г., постановено по н.а.х. дело 15380/2021г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 105 - ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № 21-4332-018510/09.09.2021 г., издадено от началника на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, в ЧАСТТА, с която за нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП на В. Р. М., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от административнонаказващия орган /АНО/, чрез пълномощника юрк.А. А., с искане да бъде отменено и вместо него- НП да бъде потвърдено.

Наведеното касационно основание е за нарушение на материалния и процесуален закон - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр.чл.63в ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че СРС неправилно е приел, че АУАН и НП не отговарят на формалните изисквания съгл. чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57. ал. 1, т.5 от ЗАНН, а именно че липсва пълно и точно описание на нарушението и на обстоятелствата, при което то е извършено. В тази връзка сочи, че според утвърдената съдебна практика по въпроса за мотивирането и описание на фактическата обстановка

на нарушението, посочено в административните актове е допустимо да не са изложени в самия завършващ административното производство акт, а в друг, отделен документ, като такъв документ представлявал докладната записка, Протоколи за ПТП и скица на ПТП. Счита, че по безспорен и несъмнен начин АНО е установил наличието на всички законови предпоставки за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя и наложил едно справедливо наказание с оглед тежестта на нарушение. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът- не се представлява.

Ответникът по касационната жалба В. Р. М. се явява лично и изразява становище за „съгласие с решението“

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 30.08.2021 г. В. Р. М. управлявала личния си автомобил марка „М.“, с рег. № СВ 84 01 МВ в [населено място]. Свидетелите М. А. и Х. А. наблюдавали, как при излизане от паркинга на МОЛ „С.“ автомобилът се ударил в стената на Мол-а, при което едната гума на автомобила видимо се изкривила настрани. Въпреки това автомобилът продължил движението си напред по улицата. Около 21:30 часа по [улица], с посока на движение от бул. С. към [улица], на кръстовището с [улица], при опит да направи десен завой, автомобилът управляван от М. се ударил с предната си лява част в кофа за боклук. Свидетелите А. и А., които наблюдавали инцидента, се притекли на помощ. Усетили миризма на алкохол в колата и забелязали, че водачът се държи неадекватно, поради което му попречили да напусне мястото на инцидента. Един от минавачите на улицата се обадил на спешна помощ.

На мястото на инцидента пристигнали мл. автоконтрольори при СДВР, отдел „Пътна полиция“, които констатирани следи от удар върху бронята на автомобила и поканили М. да даде проба за употреба на алкохол с техническо средство -дрегер. Тя обаче категорично отказала. Впоследствие ѝ бил издаден талон за медицинско изследване, който М. отказала да подпише. Последната била откарана от полицейските служители до УМБАЛ „Св. А.“ в [населено място] за даване на кръв за анализ, но М. отказала да даде и кръвна проба. Медицинското лице забелязало признаци на алкохолно опиване у М.

За така констатиранията нарушения бил съставен АУАН, серия АА, № 28520. Актосъставителят приел, че М. е извършила две нарушения: реализирала е пътно транспортно произшествие, като се е ударила в кофа за боклук, управлявайки лекия си

автомобил с несъобразена скорост с релефа (десен завой) - нарушение, квалифицирано по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и затова, че е отказала да даде проба за употреба на алкохол е Алкотест дрегер 7510 - нарушение, квалифицирано по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. АУАН бил предявен на М., която след като се запознала със съдържанието му, отказала да го подпише. Този факт бил удостоверен с подписа на един свидетел- М. Б. А.. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗДвП не е било депозирано писмено възражение срещу така съставения акт.

Въз основа на АУАН, в изпълнение на правомощията си Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция” издал обжалваното в настоящото съдебно производство Наказателно постановление № 21-4332- 018510/09.09.2021 г.

За да отмени НП, в частта по т.1, районният съд е приел, че има две възможни причини за настъпване на ПТП: управление на МПС от М. след употреба на алкохол, както и неизправност на едното колело на автомобила, получена при първоначалния удар на автомобила в стената на МОЛ-а, малко преди процесното ПТП. Обусловил е извод, че причина за процесното ПТП е именно повредата в ходовата част на автомобила, тъй като е било налице видимо изкривяване на гумата след удара в стената на МОЛ-а и при контакт с асфалта се е чувал силен виещ звук. Предвид това, е извел крайния си извод, че нарушението по чл. 20, ал. 2 ЗДвП не е доказано от обективна страна. Отделно от това е посочил, че както в АУАН, така и в атакуваното наказателно постановление не са описани каквито и да било други обстоятелства относно настъпилото ПТП - каква е била настилката на пътното платно, атмосферните условия, както и какво е било поведението на другите участници в движението и неговата интензивност, което представлявало нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за задължителните реквизити на АУАН и НП

Решението е правилно.

Изложените съображения на СРС се възприемат от касационната инстанция и на основание чл. от 221, ал.2 АПК АССГ препраща към тях.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане и събиране на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Събрал е всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Обратно на твърденията на касатора, въззивната инстанция не е допуснала съществено процесуално нарушение и при осъществената преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в

предмета на доказване, на което данните по делото категорично не сочат. В съответствие с презумпцията за невинност-чл.16 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, тежестта за доказване на административнонаказателното обвинение е изцяло за актосъставителя, съответно-АНО в съдебното въззивно производство. В конкретния случай, въз основа на събраните по делото доказателства, и установената от СРС фактическа обстановка, административнонаказателното обвинение е останало недоказано по несъмнен и безспорен начин. Недопустимо е издаването на НП и потвърждаването му от съда при недоказаност на административно-наказателното обвинение по категоричен начин, когато не са изяснени напълно обстоятелствата, касаещи същото-чл.303, ал.1 и ал.2 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. НП не може да почива на основата на предположения, на съмнителни и несигурни изводи относно обективните признаци на процесното нарушение. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил съответно на закона решение, което следва да се остави в сила.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2223/11.05.2023 г., постановено по н.а.х. дело 15380/2021г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.